

Utdrag ur Brazzavilles dagbok 1921.

- 15 okt. -Strax efter middagen kom Södergren hem från Kingoye. Med honom var Walder, som var på resa till Bolenge, samt Ester Kumlin och Albin Sonell, vilka kommo hit föratt gifta sig. Det kändes så gott att ha dem hemma.-M.L.
- 16 " Högtidsdag för oss alla både svarta och vita, ty efter lång tid i ensamhet var det mycket gott att ha så många missionärer här ... Dagen varit lugn och stilla.
- 17 " Dagen varit tillredelsedag, ty på tisdagen var bröllop. Hela dagen fylld med div. arbete.
- 18 " Bröllophögtidligheter hela dagen fastän syster Karlssons sjukdom lade en liten slöja över det hela. Kl. 10 fm voro vi till Mairen (Borgmästaren). Allt gick då enkelt och trevligt till som vanligt. Utom br. Sonell och Ester Kumlin sammanvigdes även två amerikanska missionärer. Efter den borgerliga vigseln förrättades den religiösa i vår kyrka. Br. Walder var officiant. Allt var gott och trevligt.- Dagen sedan förflöt i lugn och ro. På kvällen hade vi en liten feststund, varvid tal höllos för brudparet och allt var högtidsstämning. Så slutade dagen med tack till vår Gud samt bön om välsignelse. M.L.
- 19 " De nygifta voro ute på små turer i staden och till fallen. Vi övriga arbetade med div. smått och gott.
- 20 " Dagen lik den föregående. På kvällen kände fru Sonell sig en smula dålig samt hade någon liten temperaturstegring.
- 21 " Fru Sonell med oss på morgonen vid frukostbordet. Hon kände sig ~~emellertid~~ emellertid en smula dålig, varför hon efter frukosten gick och lade sig. Temp. var nu 38 gr och något över. Br. Sonell tog hand om hennes vård och gjorde allt som brukar göras för att få temp. normal. Febern syntes ej heller vara svårartad, varför vi voro lugna. Vi övriga voro även idag i fullt arbete. Bröderna Södergren och Walder gjorde sig i ordning för resan till Bolenge. M.L.
- 22 " På em foro Södergren, Walder samt fru Södergren med Putte över till Kinshasa för att fortsätta vidare till Bolengue. Br. Karlsson och undertecknad lovade ta hand om det som skulle skötas hemma. Sonell var fullt upptagen av vården av sin hustru. Hon var emellertid ej sämre utan allt var lugnt. M.L.
- 23 " Sonell talade på fm i kyrkan. På em voro vi hemma i lugn. Fram mot kvällen började fru Sonells temp. stiga så att vid 7 tiden hade hon 40.5 gr. Vi sände då efter Dr Delabaude. Han kunde endast konstatera vanlig malariefeber och gav henne för den skull en kinainsprutning samt ordinerade en annan medicin. Febern sjönk strax. Varför vi blevo lugnade. M.L.
- 24 " På fm var Dr åter till syster Sonell. Även nu fick hon en kinainsprutning. Febern föll även nu ganska mycket. Dagen var sedan lugn och temp. stod hela tiden i 38,3 gr. Jag var upp på kvällen ett litet tag. Både hon och br. Sonell voro mycket glada för att febern var så låg och att allt syntes så gott. Vi hoppades nu att hon snart skulle vara frisk och stark. - Med 3-båten återkom frun Södergren och Putte. Han hade nämligen blivit en smula dålig i Kinshasa varför hon vände om hem. I deras sällskap var syster Sofia Karlsson från Örebromissionen. M.L.
- 25 " Vid 5-tiden väcktes br. Karlsson och jag av br. Sonell. Esters temp. hade nu börjat stiga. Vid 3-tiden hade de varsnat det. Febern var då 38,8 gr. När han nu väckte oss var den 39,5 gr. Vi gävo henne en avrivning samt flyttade henne i andra sängen. Så lämnade vi dem. Vid 6-tiden kommo de efter fru S-n. Nu var temp. uppe i 40 gr. Allt som kunde göras för att få henne i svettning och få ned temp. gjordes men allt var förgäves. Kl. 7.30 gick jag efter Dr. Då var febern så hög som 41,3 gr. Hon var alldeles brännhet. Talade oroligt och med iver. Sade att hon nog skulle få gå hem snart. Så knäppte hon sina händer och prisade Gud för frälsning och ett evigt hem. Därefter sade hon farväl till sin Albin och sade: "Vi mötas hos Jesus". Så tog hon farväl av syster Maria som stod vid hennes sida. Under hela tiden var hon lugn och stilla samt fullkomligt redig även om feberhettan gjorde henne en smula stimulerad. Snart nog kom Dr.

Han gar henne en kinainjektion, lugnade oss alla. Lovade komma igen vid 3-tiden. Knappt hade han gått förrän hon började yra. Då jag kom upp efter frukosten ropade Sonell i förtvivlan till Gud. Ester var då sanslös och allt talade om att hon snart skulle lämna oss. Jag skyndade efter de övriga. Vi bådo alla till Gud. Så sände vi efter Dr. Han kom genast. Gav henne 5-6 kamfer och kinainsprutningar. Intet syntes hjälpa. Han kämpade med döden. Kampen var nu ej längre hård, ej heller varade den så länge, ty några min. före 10 fm. tog Gud henne hem. - Vi vor alla förkrossade. Guds planer syntes oss så underliga. Hon var ju livet och hälsan själv. Dödsorsaken var enl. Drs ord "accès Pernicieux de la fièvre" samt måste ovillkorligen även vara den att hon blivit utsatt för solen. Genast for jag till la Mairie. Allmän bestörtning. På Travaux Publics gjorde man kistan. Vi hade fullt arbete med de övriga anordningarna här. Telegram sände vi till Sverige, Matadi och Kolo, samt bud till Madzia och Musana.

Kl. 5 em. hade vi begravningen. En stor del av stadens vita befolkning var närvarande, även Guvernör-löjtnanten. Här hemma sjöngo vi "I djupet av mitt hjärta .." samt bådo till Gud. Vid graven talade br. Karlsson på franska samt förrättade jordfästningen. Allt kändes så gripande och högtidligt. Allt stämde till vemod. -Guds plan syntes oss så underlig. Alldeles nyss var hon med och bildade hemmet, nu har hon lämnat maken och allt. Så gott som nyss kom hon för att arbeta för de svartas frälsning, nu är arbetet slut och hon är tagen hem. O Gud, hur förstå din plan!

Så är vår bön att vår Fader må på ett särskilt sätt vårda sig om vår br. Sonell samt uppehålla honom i nödens tid. M.L.

26-29 okt. 1921 Dagarna voro sorgens dagar. Allt vad vi gjorde talade om henne som är borta. Jag skrev brev till olika platser och talade om den sprgliga händelsen. Telegram sändes till Södergren. Allt var sorgens och lidandets handlingar.

Fru Karlsson blir en smula bättre för var dag som går. Vi prisa Gud därför. - En del arbeten med tullen också. M.L.

30 " En liten åminnelsegudstjänst efter vår syster. Sonell talade åitet. Br. Karlsson talade på franska och påpekade att en gång skall alla tårar torkas bort. Syster Maria S-n slutade med några ord.- Vi fingo europaposten men måste även lämna sådan. Blev därför en del arbete med detta. M.L.

Manne Lundgren